

gamle Udtalelser og komme ind paa en Strid om Fortolkningen af, hvad de drejede sig om, og hvad deres Formaal var.

Men jeg har en ganske særlig Grund til her at udtale, at vi paa vor Side ikke er tilbøjelige til at give specielt den siddende Regering en saadan Adgang til at udøve Herredømme over Pressen, som 2det Stykke af § 1 vilde give den Adgang til. Det angaar et Forhold, jeg vil have Lov til at fremdrage her, et Forhold af den Beskaffenhed, at det — jeg beklager at maatte sige det — i høj Grad bringer os til at tvivle om, at vi kan vente en rimelig Upartiskhed fra Regeringens Side overfor den konservative Presse. Hvad jeg sigter til, skal jeg nævne ganske kort. Der findes paa Finansloven en lille Bevilling paa 3000 Kr., bestemt til Rejsestipendier for Journalister. Det blev bestemt — jeg husker ikke, om det var paa Finansloven eller af Regeringen —, at den skal anvendes til 6 Stipendier paa 500 Kr. hvert. Denne Bevilling er vedtaget af alle Partier, vi har alle uden Undtagelse stemt for den, og der ligger allerede deri, at det er en Forudsætning for Bevillingens Anvendelse, at den maa være af upartisk Natur. Samme Opfattelse, som vi har her i Rigsdagen — jeg gaar ud fra, at vi alle har den, uden Undtagelse —, har den danske Presse haft. Den danske Presse af alle Partifarver har et fælles Raad, som samles for at varetage fælles Interesser. Regeringen har anerkendt dette Fællesraad ved at overdrage det at gøre Indstilling angaaende Anvendelsen af denne Bevilling. Fællesraadet har samlet sig og været ganske enigt om, at dets Indstilling burde være upartisk uden at sætte det ene Parti fremfor det andet. Fællesraadet fik af Regeringen overdraget at indstille 3 Gange saa mange Journalister som det Antal, der kunde faa Del i Bevillingen, det vil sige 3 Gange 6, altsaa 18, saa at Regeringen kunde vælge mellem disse. Dette Fællesraad har indstillet de 18 saaledes: 6 Venstrejournalister, 4 socialdemokratiske, 4 af Højre, 3 radikale og 1 saakaldt upolitisk. Sagen var altsaa ganske upartisk og upolitisk saa vidt, men saa kom den til Regeringens Afgørelse, og saa skete der det forbavsende, at Regeringen fuldstændig forbigik de 4

Højrejournalister og alene tildelte Venstrejournalister, socialdemokratiske og radikale Journalister Rejsestipendierne. Det er et Forhold, som vi af vor Presse er blevet anmodet om at paatale, og saa forekommer det mig at være det rette Sted at paatale det her, hvor Regeringen søger vedtaget en Lov imod Pressen.

Nu kan man godt sige, at det, her er sket, er en lille Ting, og det mener jeg ogsaa, men netop derfor forekommer den os paa en uforkastelig Maade at vidne om Regeringens partiske Sindelag. Da det ikke har kunnet være af nogen virkelig Betydning for Regeringen at have været i Stand til at berøve en eller to Højrejournalister 500 Kr. og at overføre til en eller to radikale eller socialdemokratiske eller Venstrejournalister disse to Gange 500 Kr., indser vi ikke andet, end at denne Handling, som Regeringen har foretaget, staar som Udtryk enten for, hvad vi helst ikke vilde tro, et Ønske hos Regeringen om at handle uvenligt overfor den konservative Presse eller, hvad vi snarere vilde antage, at den er et umiddelbart ikke overlagt Udslag af en Stemning, der sidder inderst inde i Regeringens Hjerte og gør, at den har glemt at tage ligeligt Hensyn til alle Sider. Hvad enten nu Grunden er den ene eller den anden, forekommer det mig, at vi ikke kan undlade at reagere imod en saadan Handlemaade af Regeringen. De konservative Medlemmer saavel af dette som af det andet Ting har stillet sig saaledes overfor den siddende Regering, at vi har tilsagt den Støtte uden Partihensyn under den Situation, hvori vi for Øjeblikket befinder os, og tilsagt den al den Støtte, vi formaar at yde den paa alle de Omraader, hvor den har Støtte behov for at værne Danmarks Interesser overfor Udlandet. Og vi har ikke alene tilsagt Regeringen Støtte, men jeg tror, at vi har handlet efter dette Tilsagn og gjort vor Pligt; jeg har heller ikke nogen Sinde hørt Regeringen bebrejde os, at vi ikke har gjort det, tværtimod husker jeg, at Forsvarsministeren for ikke længe siden i en Tale under en Forespørgsel udtrykkeligt erklærede, at Regeringen i høj Grad værdsatte den Støtte, den havde modtaget af konservative Med-